

KÖSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési ár:

Egész évre 8 korona, félévre 4 korona
negyedévre 2 korona, egyes szám ára
20 fillér.

Nyilviter sora 40 fillér.

Hirdetési díjyság szerint

A lap szellemi részét illető közlemények
a szerkesztőséghez intézendők.

Előfizetési pénzek és reklamációk

Feigl Gyula

kiadó címére küldendők.

XXVI. évfolyam.

Felelős szerkesztő:
JAMBRIKS LAJOS.

48. szám.

Meddő harc.

A milyen erős és hatalmas volt a legutóbbi két-három esztendőben a nemzetellenes áramlat, ép olyan volt ennek ellenhatása, a hazafias felbuzdulás is. A magyarság belátta, hogy minden küzdelem alapja, minden győzelem legelső feltétele a pénz, a gazdasági és anyagi önállóság és függetlenség, és e tudat szülte a nemzet azon elhatározását, hogy elsősorban is anyagi javakra fog szert tenni, hogy további harcaiban kudarcot ne kelljen vallania.

Ha a nemzetnek, a társadalomnak kitartása csakolyan erős, hatalmas és rendületlen lett volna, amilyen komoly és lelkes volt a jó szándék, akkor törekvése feltétlenül sikerrel is járt volna. De sajna, régi hibája a magyarnak, hogy könnyen tervez nagy dolgokat, de amikor azok kivitelére kerül a sor, kitartása logyóban van és ereje gyöngének mutatkozik a nagy eszmék megvalósítására.

Ilyen volt ez az eset is. Divatba lett a tulipán viselete, de ép azért, mert csak divatból hódoltak neki, csakhamar le is jartu magát. Az meg nem valami rettenetes baj, hogy egymásután, szép csendben lekerültek a kabátokról a szepion, oslitorgora zománcozott jelvények, sokkal nagyobb hiba, hogy e jelvényekkel együtt kivieszték a szivekből azon eszmék is, melyek a tulipán jelvény hordásával szorosán egybe voltak torrva. Szalmaláng volt minden lelkesedés, mely a hazai ipar pártolása mellett kardoskodott, gyorsan és hirtelen elpuffanó frázis, mely a nagy minden fogadalom, melyet százezernyi ajkak a hazai ipar védelmében tettek.

Ma már, mikor körülbelül egy esztendeje mulott a tulipánmozgalomnak, sajnálattal vallhatjuk be, hogy ez a mozgalom, csakugy, mint sok egyéb, szintén teljesen eredménytelen maradt.

Hiába minden álszemérem, a tudomány tényeivel szemben kárba veszett minden ékesszóló mentegőtödzés. A statisztika nem hazudik, már pedig épen ez a tudomány bizonyította be, hogy a legutolsó féléstendőben, azaz a tulipán virágzása korában, 333.000 koronával több értékű árut hoztak be hazánkba Ausztriából, mint az előző féléstendőben.

Ilát érdemes volt ezt az egész mozgalmat megindítani, ha csak annyit érthettünk el vele, hogy neveltségesekké váljunk vele legnagyobb ellenségeink szemében? Mert hiszen azt talán bizonyíthatnunk sem kell, hogy mekkora öröm út tanyát osztrak szom zédaink sziveben, látvái, hogy a magyar ipar pártolása kizárólag arra jó, hogy fokozottabb kedvvel vegyék a jó öreg magyarok azokat az osztrak ipari termékeket, melyek nemzeti színű szalaggal vannak átkötve, vagy legalább is piros-fehér-zöld papírba csomagoltattak.

A sopánkodással azonban nem érünk célt, és ha nem akarunk továbbra is kebelbarátaink maró gunyjanak martalékául szolgálni, akkor cselekednünk kell, meg pedig minél előbb és minél határozottabban.

Igen sokat lehetne arról vitatkozni, mi ennek legjobb és legcélravezetőbb módja, mi a magunk részéről ugy hisszük, hogy csak igen radikális úton lehetne eredményeket elérni. Legradikálisabbnak pedig azt a módot találjuk, hogy a közönség tegyen lehetetlenné minden olyan kereskedőt, mely külföldről veszi azon arukat is, melyek hazánk határain belül is hasonlóan jó minőségben szerezhetők be.

Ezt pedig legkönnyebben ugy érhetnők el, hogy mindazon kereskedőket, kik önként nem bizonyítják aruk magyar származását, a közönség egyszerűen kerülje, bojkottálja. Ehbisszük, hogy minden vásárlóra nézve kellemetlen dolog lenne az,

hogy az őt kiszolgáló segéddel vitatkozásba bo-csátkozzék az áruk eredetére vonatkozólag, és épen azért erre kell szoktatnunk a közönséget, hogy egyáltalán be se lépjen olyan boltoshoz, ki már előre is nem nyujt megfelelő bizonyítékot arra, hogy nem helyezkedik szembe a köz óhajával.

Ezt természetesen csak egyöntetű eljárással érhetnők el, mely ugy a hazai gyárosokat, mint a kereskedőket és a közönséget is magába foglalná.

A gyárosoknak saját és legnagyobb érdekük lenne az, hogy valami olyan közös jegyben vagy jelzésben állapodjanak meg, mely minden viszaszá-élést kizár és egyszerűen végéig veti annak az anomáliának, hogy külföldi gyárosok hamis lobagó alatt csempészhessék be magyar gyártmány gyanánt cikkeiket. Ha az a közösen megállapított magyar védjegy aztán kötelezővé tétetik minden magyar ipari termék jelzésére, ha továbbá az állam venné védelmébe ezt a jegyet és szigorúan megtorolna minden vele üzőtt visszaélést, és ha végül minden hatóságoknak, melynek kezén külföldről bejövő áru megfordul (vasut, pénzügyőrség) módjában álland ellenőrizni az ilyen esetleges visszaéléseket, máris hatalmas lépést tettünk a magyar ipar védelmében.

A közönség lassankint szintén meg fog mozdujni, ha garanciája van arra, hogy nem válik neveltségessé akkor, amikor magyar árut vél venni és idegent kap, és végül követné a közönséget a kereskedői kar is, mely ugyan csakhamar meg-érezné, mi a különbség, ha valaki szembe helyezkedik a közóhajjal, vagy pedig azzal tart.

Ez, de csakis ez az az út, melyen a mi nézetünk szerint a magyar ipar boldogulása elérhető lenne. Mire várunk tehát? Mert nem akad senki, aki felveszi a harcot a hazai ipar védelmére, nem divatból, nem muló szeszélyből, hanem tiszta és őszinte lelkesedésből?

Tárca.

Haldoklik az erdő, mező...

Haldoklik az erdő, mező, sárgultak a falombok,
Haldoklik az én szívem is, hogy terőlad lemondott,
Nem is béd soha többé a viruló tavasszal,
Tele van az erdő sárbal, fájdalommal, panaszszerű...

Ha kivi ul a tavasz legelső szép virága
A virágot már a tavasz a síromon találja.
Mert is tudott az én szívem olyan nagyon szerelni,
Az igaz hű szerelmel ugyis el kell temetni...

Somlyó Sándor.

A tehetség.

Irta: Zöldi Mánion.

Morvai Pál színigazgató elégedetten dörzsölte a kezét, mikor Földváry Jolánt drámai hősnőnek szerződtette. Sietett is közölni oromét a rendezővel, az öreg Balazsnyval.

— Láttad, Möríc? — kérdezte.

— Láttam.

— Mit szólsz hozzá?

Az öreg rendező, valamikor híres bouvíván színész egykedvűen tekintett maga elé.

— Szép leány.

— Hódító szépség, deklamálta az igazgató. Klasszikus szépség. Micsoda szempár! Vadakat lehet vele szelidíteni és szelideket vadítani. És a termete: Becsületemre, vénuuzsi termet... szinte hullámzik. Ha ez eljatsza Stuart Mariát...

— Hullámozni fog, vetette közbe fanyar hangon a rendező, mert csupa dagály. Csak egy szerepben lát-tam, a többiről szívesen lemondok.

Az igazgató kelletlenül lézkelődött a széken.

— Az was, mondotta, te művészi szempontból beszélsz, de nekem az üzleti szempontból is tekintenem kell. Hiába, a közönség szereti a szép női arcokat, és a közönségnek igaza van. A szép asszony pozitív esztétikai Hatha meg iziással öltözködik. Ennek a lauznak pedig mesés toalettjei vannak. Parisban fölléphetue.

— Azt hiszem, bölintott az öreg rendező, ott talau még nagyobb toalett-sikere lenne.

Grimaszt vágott a kis-é idegesen folytatta.

— Ha a három számára kellene hölgyeket szállítani, azt mondánam, pompas akvizició, de ha arról van szó, hogy Stuart Mariát játsza, akkor azt mondom hogy a lefejezési jelenetet az első felvonásba kell tenni, Egyébként a te dolgod, megyek a próbára.

Az igazgató nem tartóztatta. Egyedül maradt és ismét elégedetten dünyögött maga elé:

— Az öregnek igaza van és még sines igaza. A szépeket sokat megbocsátanak, a nem szépeket csak akkor, ha igazi művésznő. Itt van a Major Nelli, olyan művésznő, hogy engem is megrikat a gázi napokon is, mikor igazán közömbös vagyok minden iránt. És mégis egyre azt hallom: „Milyen kár, hogy nem szép.

Még azon a heten föllépett Földváry Jolán a híres szépség. Az igazgató, hogy a közönség figyelmét a szépségére terelje, az „Erdő című darabban léptette föl. Rokonszenvesen fogadtak. A fellépést követő napokon alig beszéltek egyeből, mint ennek a széke, te-jedeleműdi alakú színeszűnőnek igéző szépségéről.

„Ilyet meg nem láttunk... Ez föllímul mindent“.

Ez volt a kritika, Azok az urak, akiknek idejük és hajlandóságuk van a színeszűnőknek udvarolni, körülrajongták minden

Sirolin

Használati utasítások és a készítmény, magyarázatok a készítmény, használat, elhárítás.

Tudományosságok, Rózsafű, szárnélőnőges, skrofulozls, infuenza

ellen számtalan tanár és orvos által naponta ajánlva.

Mint hogy értékelés utasításokat is kínálnak, kérjen mindenképp „Roche“ eredeti csomagolást.

F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Sv.)

„Roche“

Használati utasítások és a készítmény, magyarázatok a készítmény, használat, elhárítás.

Városi ügyek.

3400. 1906.

Hirdetmény.

Közölni teszem, hogy a hátralevő adómunkálatok elvégzése érdekében f. évi december hó 1-től 15-ig a városi pénztár a közönség részére csak délelőtt lesz nyitva.
Köszeg, 1906. november hó 20-án.

Dr. Sissovics,
polgármester.

Hirek.

— **Klobucsár Vilmos** tábornagynagy, a honvédség főparancsnoka a közégi honvédszázalaj harszerü lovászatának megszervezése céljából mult szerdán városunkban időzött.

— **Esküvő.** *Spángik* Emil cs. és kir. őrnagy a triezsti 11. vadászszázalaj parancsnoka mult csütörtökön tartotta egybekelését Köszegen *Partzer* Stefánia úrhölgygel. Tanúk voltak *Heranek* Ferenc ny. őrnagy és *Lauringer* Elek vaskereskedő.

— **Tiszteletbeli megyei főorvosok.** Varmegyének főispánja *Lauringer* János dr. járási orvost és *Kováts* István dr. Köszeg városi tisztviselő orvost, tiszteletbeli megyei főorvosokká nevezte ki.

— **Nyugalomba vonuló körjegyző.** *Nyulassy* István nagycsömötei körjegyző már 33 év óta működik becsülettel a közigazgatási pályán s most jól megérdemelt nyugalomra vágyik. Nyugdíjazás iránti kérvényt benyújtotta a varmegye alispánjához s így előre láthatólag még ez évben megittul a nagycsömötei körjegyzőség.

— **Megszüntetett bünyői eljárás.** *Sissovics* Miklós dr. polgármester annak idején egyik közgyűlésből kifolyólag följelentést tett a szombathelyi kir. ügyészségnél *Szoza* Ferenc, *August* Imre és *Gurtl* Odon városi képviselők ellen, mert nevezettek azzal látszottak gyanúsítani a följelentő polgármestert, hogy az erdei személyzet ellen indított fejelemly ügyben késedelmesen járt el s azért a fejelemly eljárás eredményre nem vezetett. A királyi ügyészség a megjelölt nyomozás során kihalgatott tanu vallomások és a vádlottak vallomásai alapján a további eljárás. vádlott *Szoza* Ferenc és társai ellen beszüntette, mivel a gyanúsítás tenye nem volt megállapítható.

— **Bírói vizsga.** *Altdörfer* Gusztáv a közégi kir. járásbírósg aljegyzője jó sikerrel tette le a mult heten a bírói vizsgát.

— **Hivatalos órák a városi pénztárban.** A hátralevő adómunkálatok elvégzése céljából a városi pénztár a közönség részére f. évi december hó 1-től 15-ig csak délelőtt lesz nyitva.

— **Közgyűlés.** Köszeg város képviselőtestülete csütörtökön rendes közgyűlést tart.

— **Képviselőtestületi tagválasztás.** Mozgalmas nap volt a városban pénteken egész nap. Képviselőtestületi tagválasztás volt. Megmozdultak hat a választók, a pártok, hogy jelöltjeiket győzelemre vigyék. A választás d. e. 9 órakor vette kezdetét és d. u. 4 óráig tartott. A választást *Miske* Kálmán báró vezette, mint bizalmi férfiak *Lauringer* János id., *Zerthoter* Mihály, *Kirchknopft* Mihály és *Freyberger* Sándor szerepeltek. Köszeg város 502 választója közül leszavazott 279, mit az előbbi választási ciklusokhoz mérten a mozgalmas választás képét mutatja. Szakadatlan folyt tehát a szavazás egész négy óráig, mikor az elnök a választást beárta s hozzá fogtak a szavazatok megszámlálásához, mi teljes két órát vett igénybe s már hétre járt az idő, mikor elnök a választás eredményét kihirdette, mely szerint képviselőtestületi rendes tagokká megválasztottak: *Chernel* István (új), *Dreiszker* József, *Grosinger* Ferenc, *Karner* Vilmos, *Kirchknopft* Mihály, *Kulin* Lajos, *Laas* József (új), *Lauringer* Ferenc, *dr. Mazy* Engelbert, *Maiton* Károly, *Mederl* János, *Schönbauer* János, *Schlögl* Ferenc (új), *Stráuer* Vilmos (új), *Szomor* Lajos, *Tangl* Ferenc és *Zerthoter* Mihály. Póttagok lettek: *Simon* Antal, *Tangl* Adolf, *Szeybold* Kálmán, *Balikó* József és *Bilisits* Ferenc. Szavazatot kaptak, mint rendes tagok: *Gratzl* János, *Havas* Gyula dr., *Németh* Imre, *Kováts* József, *Krötzl* Ferenc, *Tangl*

téle szeretetreméltósággal. A város előkelői titkon és nyilvánosan versenyeztek a társaságáért. Naphosszat élvezhette az ünnepelés gyönyöreit.

Igen egész nap, csak este, az előadások kezdése idején tartott némi szünetet az ünnepelés. A szép leány már az első napokban tapasztalta, hogy ilyenkor a figyelem másfelé terelődik, egy vézna, közönséges arcú leány felé, ki nappal mit sem számított, ki egy megyei irnokot nem tudott volna meghódítani magának ki lány volt mindentéle külső előnynek.

Ez a nem szép leány Major *Nelli* volt, a színházi kellékes leánya, ki kissé tompa hangján csodás melegséggel tudta kitejezni a legmélyebb érzést, a legvilágosabb szenvedélyt. Nyugodtan, biztosan uralkodott szerepének minden apró részén. Akár halkan suttogva, akár édes, kiabáló hangon beszélt, a közönséges vakon hitt szavának.

A szép *Jolán* láthatta minden este, hogy a közönség meghatottsága mily ószinte, ha *Nelli* játszik. Még a társadalmi fokozódása is más elemi erőt fejezett ki, mint mikor neki tapsoltak.

Önkénytelenül irigység lopódzott a lelkébe. Es ez az irigység nyugtalansággal, fájdalommal töltötte el. Az elkényeztetett szépségű leány nem hitte voln, hogy valaha színpadi partnert ennyire irigyelni fog.

Mikor egy darabban együtt léptek föl, egész nap rosszkedvtől, bátorítatlan volt. Megérzte, hogy ha este bármit követ el, csak statáns lesz.

Flórián és még egynéhányan, de csak elenyészően csekély számban. A választás eredményét a jelen volt választók lelkes éljenzéssel fogadták, majd a polgármester köszönetet mondott báró *Miske* Kálmán elnöknek, mire a választó gyűlés az elnök életteljesével veget ért.

— **Mikor kell berukkolni?** Ez a kérdés bizonyára érdeklő a legutóbb besorozott újoncokat. Ertesülésünk szerint a most besorozott újoncok bevonulásának határidejét 1907. január hó 15-re tűzte ki a hadvezetés. A kiszolgált katonák egy részét e hóban szabadságot adják, a januárban bevonuló újoncok szolgálati ideje pedig 1909 szeptember közepén telik le.

— **A jövő évi sorozások.** Sok helyen még be sem végződtek az idei sorozások, már is elrendelte a honvédelmi miniszter a jövő 1907. év tavaszán megújított újoncállítás előmunkálatának megkezdését. A most megjelent honvédelmi miniszteri korrendelet szerint 1907. évi újoncállításra a 1886., 1885. és 1884. évben született három korosztálybeli újoncokételek állítanak elő, akik tehát már most kötelesek tartózkodási helyük előjáróságánál összeírás végett jelentkezni s idejében gondoskodni arról, hogy törvényes kedvezményük az illetékes hatóságnál bejelentessék.

— **Az új körjegyzőségek felállítására.** Az új anyakönyvi törvény életbejuttatásával a közégi és körjegyzők az anyakönyveket hivatalból tartoznak vezetni. Minthogy azonban Vasvarmegye területén több új körjegyzőség felállítására van elhatározva, s ezen jegyzőségek felállítására most sincs keresztülvive, nehogy az anyakönyvi beosztásnál ez zavart csináljon, a varmegye alispánja sürgönyileg fordult a beugyminiszterhez, hogy ezen új körjegyzőségek lehetőleg még újév előtt állítsák föl. Mint ismeretes a közégi járásban két új körjegyzőség fog felállítani és pedig *Alsószénegő* és *Léczén*.

— **A velemi Katalin-balon.** A velemi Katalin-balon csakugy huztak a talpalavatót a tustosok csak úgy roptak a tancot a párok, mint egyebütt. Különbség csak az a velemi Katalin estéké közt, hogy Velemen fontos szerep jutott a bieskának is. Az első tanc után már kiittott az egyetlenség a tancoló fiatalok közt. *Tóth* József a falu biraja a verekedők közé állt, hogy bírói tekintélyével rendet csináljon, de a velemi legények oly kevésbé respektálják birajukat, hogy 3-4 késdőtés érte a rend őret. A súlyosan megsebesült bíró beszállították a közégi kórházba.

— **Orvtamadók.** Meggondolatlan és súlyos következményekkel járó műveletet végeztek hettón éjjel *Molnár* István közégi könyvkötő és *Blasay* Bela a Mulatóban. Orvul megtámadták és véresre verték *Feigl* Adolf nyomdátulajdonost. A magyarúl nagyon is megterjedezett *Molnár* egy tütykössel beállított a kisebbik vendégszobába és a völdelen *Feigl* hatalmas ütésekkel tért. A tamadót a jelenvolt vendégek a folyosóra tuszkolták, hol már a szemtanúk állítása szerint segítő társa is akadt *Blasay*ban, ki avitólóg *Feigl* szintén ütlegelte, sőt *Molnár* előzőleg fölbujtotta tamadasra. A tamadok csak a vendégeknél sikerült megtelezni. A sajnálatos esetnek előzményei vannak és így a bosszu adta a fejevert a gyáva tamadasra, mely a Mulatóban megtörtént. *Feigl*, ki tamadói ellen a bíróságnál följelentést tett, nyolc napon túl gyógyuló sérüléseket szenvedett a fején.

— **A közeg-soproni vasút.** *Stein* Miklós mérnök a közeg-soproni vasút ügyét mind közelebb hozza a megvalósulás felé. Ugy hatjuk ugyanis, hogy a miniszterium *Stein*nek legutóbbi kérelmére a keit támogatást megadta s most már alig hiányzik ötven ezer korona, hogy a szükséglet fedezetet nyerjen. Így hát a közeg-soproni vasút ügye már befejezett dolog és a vasút legközelebb véglegesítést nyer s a jövő tavasszal megkezdik az építési munkálatokat is.

— **Fogymnázium ügye.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter a közégi gymnázium ötödik osztályának a nyilvánossági jogot a tanév tartamára megadta és a gymnázium fejlesztésére és fenntartására 4000 korona állami segélyt engedélyezett. Együttal a miniszter megadta a győri tankerületi főigazgató *Városy* T. vadárnak, hogy az állami segély illetőleg a gymnázium fejlesztése és fenntartására vonatkozó szerződést a Be-

A két színész nő együtt öltözködött. *Nelli* közömbös arccal festette magát a tükör előtt. Mikor a ruháját összerúgták, könnyű sóhajjal mondotta:

— Már a harmadik szerepet játszom ebben az autódós ruhában. Nem esodálnám, ha megszólnána kérte. *Jolán* rezignáltan jegyezte meg:

— On jászthatik amilyen ruhában...

— Gongolja!

— Ugy van. Az ön győzelmé bizonyos. Ah, *Nelli* ha én úgy tudnék játszani, ha én birnam azokat az eszközöket...

— Es ha én olyan szép lennék, mint ön.

A szép leány elfintorította az arcát.

— Mit érek vele? *Jolán*, nem tagadom, én irigylem önt. Vad, indulatos, kínzó irigység lep meg, ha látom, hogy ön mit uralkodik... az emberek nemesebb indulataim...

Nelli pajkosan vout vállalt.

— Azt hiszi talán, hogy én nem irigylem önt? *Ont*, aki mindenkit hódolatra készíttet tökéletes szépségével...

Jolán eldobta a szemöldök feketített.

— esküszöm, hogy ezen nincs mit irigyelni

— Igen, körülzsonganak, keresik társaságomat, diszkrétén és tovakodóan... Hallhatok annyi hazudságot, hogy megeseomorlik belé a lelkem

— Nekem nem is hazudnak, arra sem tartanak érdemesnek a férfiak, mondotta *Nelli*, nem minden keseléség nélkül.

nedek rend és Köszeg város kiküldöttjeivel kösse meg és jóváhagyás végett terjessze föl a miniszterhez. A szerződés megkötését f. évi december hó 11-én fogják eszközölni. A hatodik osztály megnyitására vonatkozólag ugy értesülünk, hogy annak megnyitását a miniszter a főpáttal egyetértőleg csak az esetben engedélyezi, ha a főgymnázium épület és a bencsház bővítmenye teljesen kiépül.

— **Az utak javítása.** Caki kavicsot kapnak rossz utaink. *Kandors* Vilmos kormányzó vállalkozó száz halom caki keselykő szállítására kapott megbízást. Ötven halomot december hó közepéig, másik felet pedig jövő év január első felében kötelese szállítani. A kavics a Király-utcan a *Deak*- és *Kossuth* utcákban, *Pavony* utmester által megjelölt helyeken nyer elhelyezést.

— **Aszfalt burkolat.** A magyar aszfalt részvénytársaság kiküldötte egy szűkebb körű bizottsággal tárgyalta a városban az aszfalt burkolat ügyében. A bizottság a szerződés főbb pontozatait megállapította. Az aszfalt társaság kiküldötte pedig megbízást nyert, hogy a részletes költségvetést mielőbb bemutassa.

— **Villamvi agítás a katonai areálban.** A közégi cs. és kir. katonai areáliskola is kap villamvilágítást. Az iskola parancsnoka *Jerzabek* Nándor őrnagy szerdán tárgyalta a Ganz-gyar helybeli építés vezetésével, melynek kiküldötte a helyszínen vázrajzot vettek föl, hogy a villamvilágításnak az intézetbe való bevezetéséről a költségvetési előirányzatot megszerkezhessék. Felsőbb helyen ugyanis hajlandónak mutatkoznak arra, hogy az intézet is megkapja a villamvilágítást, mely esetben hat villampipa és hatszáz közönséges lang világítja meg a szép épületet. Az ivlampák közül négy a kertben nyer elhelyezést.

— **Harcias komuves.** *Stuhl* Mihály üveghutai komuves f. e. augusztus hó 16-án régi bosszúból kifolyólag *Stiffer* János üveghutai lakost egy boros palackkal úgy fejbe vágta, hogy 35 nap aitt gyógyuló súlyos testi sérülést szenvedett. *Stuhl* a kir. törvényszék súlyos testi sértés miatt három hónapra fogház büntetésre ítélte.

— **Közgyűlés.** A közégi kath. polgári kör va sárnap, f. hó 2-án délután 4 órakor tartja közgyűlését melyre a tagokat tisztelettel meghívja az elnökség.

— **Hogyan vert el egy tői negy hamorit.** Huncut ita a bor! Van ember, kit megrikat, van a kit megneveztet. *Schummeth* Mihály, *Jeszti* József, *Feilinger* Antal kisbíró és *Schlögl* Antal a lekai templomból jöven, egy horpintés bor irányában az isten hazából hozott legbekéesebb hangulattal tettek be a *Karner*-télé vendéglőbe. Letelepdedtek egy asztalhoz, a melynél a két tői *Schlögl* testvér italozott. Először igen jambor témákról folyt a diskurzus. Az első három decinél a szent predikációt hanyták-veletették meg. Az aztán közösen hozatott egy-két stb. liernél fokozatosan viláztob tárgyakra terelődött a beszélgetés és a nem tudom hanyadik iternél már meglehetősen édes mezetelteségek merültek fel a hamori és tői atyafiak közt. A tői *Schlögl* József megveti a logikát és a többi retorikai szabályokat és az oklével kezdett argumentálni. A mi megint nem lett volna baj, ha az argumentálásnál megmarad az asztal területén. Csakhogy rá gszitkulált az egyik hamori abrazatára, ugy hogy a kalapja menten a sarokba repült. A hamoriak szö nekmi tútek a kedveskedést, azonban az energikus koresuaros a vendégem esett sérelem miatt való haragjában a vitézkesdó daltat ugy megbermalta jobbról-balról, hogy bizonyosan jó ideig felkötve fogja az allat hordani. A két testvért ezek után ki ovábitották az ajtón. De nem azért tői a tői, hogy a rajta esett gyalázatot meg ne bosszulja. A két *harcias* testvér hazatúndt, de a megbermalt egy nagy husánggal lesbe állott, hogy a hamoriaknak vissza fizessen. Nem sokáig kellett várnia, a hamoriak megérkeztek szepen támogatva egymást, hogy a nagyon szuk utrol az arokba ne duljenek. A *harcias* tői előugrott leshelyéről és *Schummeth* Mihályt ugy ütötte fejbe, hogy az menten osszerogyott. Mi sem természetesebb, minthogy *Feilinger* kisbíró elvesztvén tamaszát, szintén a jó anyatold olébe kívánkozott. *Schlögl* Alajos meg kerekelt oldott. Legvitézesebb volt a negyedik, *Jeszti* József, az batran megalit és nézte, hogy ütlegeli a

— De este? kiáltott *Jolán*.

— Este? Hat igen, tapsolnak, magam is azt hiszem, hogy értem ezt a mesterséget. De azért van itt is szomorú tapasztalatom. A kik legjobban méltányolnak, nem a férfiak, hanem a nők, s a leányt, akarmilyen emelkedett lélek legyen is, nem elégíti ki a nők hódolata.

— Oh, én büszke lennék reá? mondotta *Jolán*, olyan igaz hangon, a milyet a színpadon sohasem halottak tőle.

— Könnyű önnek, aki annyi férfiat látott lábai előtt, sóhajtott *Nelli* a haját igazítva, de előttem csak a színpadi partnerek térdeinek a szerző utasításai alapján.

Csöngettek. *Nelli* sietett a színpadra, ő kezdte a darabot. Mihelyt a deszkára lépett, egészen atváltozott meg az arca is más kifejezést mutatott, nemesebbet, vonzóbbat.

Es *Jolán* látti, hogy a színtalok mögött a színészek mind megállanak, mintha labuk gyökeret vert volna. Ezek a cinikus alakok, kik magukon kívül nem ismernek senkit, s magukat legkevésbé, a hitattal követik *Nelli* minden mozdulatát. A hatás a festéken is átütődik az arcukra. A második felvonásban az ügyelő konnyet tűnt a szeméből.

Es *Nelli*, mintha mindez nem érdekelné, üzleti nyugalommal megy az öltözöbe, s szinte keletlenül tér vissza, hogy hetedszer, nyolcadszor is megjelenjen a lámpák előtt.

